

Ξανά στα χέρια των πιστών η πολυαγαπημένη “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ”

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

17 Μαΐου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3494)

ΤΟ ΕΛΑΦΙ ΚΑΙ Η ΠΗΓΗ

Μία από τις πιο ωραίες εικόνες των Ψαλμών της Παλαιάς Διαθήκης είναι καί αυτή του έλαφιοῦ (Ψαλμ. 41) πού λαχταρᾷ νά πιεῖ καί νά δροσιστεῖ ἀπό τίς πηγές τῶν ὑδάτων, καθώς μέσα στά σωθικά του νιώθει ἔντονο τόν φλογισμό ἀπό τά μικρά ἔρπετά –τά φιδάκια– τά ὅποια ἔχει καταπιεῖ μαζί μέ τό χορτάρι. Τά φίδια ἔχουν δηλητήριο καί πικραίνουν τό στόμα τοῦ έλαφιοῦ, ἀλλά καί προκαλοῦν μεγάλη δίψα. Ὅποτε τό έλάφι σπεύδει νά πιεῖ νερό, γιά νά ξεπικράνει τό στόμα του καί νά σβήσει τή δίψα του.

Ἀνοιγμα των ιερών ναών για το ευσεβές πλήρωμα της Εκκλησίας της Ελλάδος, χθες, Κυριακή της Σαμαρείτιδος, 17 Μαΐου 2020, και ξανά στα χέρια των πιστών η πολύτιμη, πολυαγαπημένη και ιστορική “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” της Αποστολικής Διακονίας, την οποία [μπορείτε να αναγνώσετε διαδικτυακά ΕΔΩ](#)

ΤΟ ΕΛΑΦΙ ΚΑΙ Η ΠΗΓΗ

Μία από τις πιο ωραίες εικόνες των Ψαλμών της Παλαιάς Διαθήκης είναι και αυτή του ελαφίου (Ψαλμ. 41) που λαχταρά να πει και να δροσιστεί από τις πηγές των υδάτων, καθώς μέσα στα σωθικά του νιώθει έντονο τον φλογισμό από τα μικρά έρπετά –τά φιδάκια– τα οποία έχει καταπιεί μαζί με το χορτάρι. Τα φίδια έχουν δηλητήριο και πικραίνουν το στόμα του ελαφίου, αλλά και προκαλούν μεγάλη δίψα. Όποτε το ελάφι σπεύδει να πει νερό, για να ξεπικράνει το στόμα του και να σβήσει τη δίψα του. Έτσι και ο ψαλμωδός αναφέρεται στην ψυχή, που έπιποθει τον Θεό, γιατί είναι διψασμένη και νιώθει στην ύπαρξη την πικρή γεύση από την άμαρτία και το κακό. Ο Θεός γίνεται η πηγή, απ' όπου ο άνθρωπος μπορεί συνεχώς να λαμβάνει «ύδωρ άθανασίας».

Η τροφή του κόσμου

Η Σαμαρείτιδα, στην περικοπή που διαβάζουμε την πέμπτη Κυριακή μετά το Πάσχα (Ιωάν. 4,5-42), ζητά από τον Χριστό να της δώσει εκείνο το νερό, το οποίο αν τό έπινε, δεν θα διψούσε ποτέ. Η γυναίκα έννοωσε το ύλικο νερό. Όμως, ο Χριστός στον διάλογο μαζί της, ξεκίνησε τη συζήτηση από τα ύλικά, για να την οδηγήσει στη σχέση με τον Θεό. Σάν το ελάφι ή Σαμαρείτιδα, όπως και κάθε ανθρώπινη ύπαρξη που αναζητεί νόημα και αλήθεια στη ζωή της, προσλάμβανε την τροφή του κόσμου, δηλαδή τις ιδέες, τα νάματα της θρησκείας, της καταγωγής και της κοινότητας στην οποία άνηκε, τις πατροπαράδοτες παραδόσεις, αλλά και τη σχέση με τούς άλλους – πέντε άνδρες είχε και ο έκτος δεν ήταν νόμιμος σύζυγός της. Προσλάμβανε δηλαδή το χορτάρι που τρέφει πρόσκαιρα, αλλά μαζί με αυτό και τα μικρά έρπετά. Την άμαρτία του έγκεντρισμού. Την έμμονή στη λογική ότι, επειδή ο θάνατος μάς περι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. δ' 5-42)

Τό ζωντανό νερό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἣν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσπερ ἕκτη. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπελήλυθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὐσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; Οὐ γὰρ συγγερῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὐτε ἀντλήμα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἐπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζῶν αἰῶνιον. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλθε ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἐστὶ σου ἄνθρωπος· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκίνησαν· καὶ ἡμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἰδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Εγὼ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὕτως ἐστὶν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξῷ, ἠρώτων αὐτόν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Εγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε. Ἐλεγον οὖν οἱ Μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μὴ τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρώμά ἐστιν,

ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐπὶ τετράμηνός ἐστι, καὶ ὁ θερισμός ἐρχεται; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ σπνάζει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον. ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναῖκος, μαρτυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλοὶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ. Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλῶν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθὺς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

μένει, χρειάζεται νά ἀπολαύσουμε τὴ ζωὴ μας ὅσο περισσότερο μπορούμε. Τὴν ἐπιλογή νά συζητοῦμε γιὰ τὸν Θεό, χωρὶς ὅμως νά ζοῦμε τὸν Θεό.

Καὶ ἔτσι, ἡ Σαμαρεΐτιδα, ἐνῶ τρεφόταν ἀπὸ τὸν κόσμο, τὴ θρησκεία του καὶ τίς ἰδέες του, δέν μπορούσε νά ξεδιψάσει ἀληθινά. Ἔμενε μόνο στὴν ἐπιφανειακὴ συζήτηση γιὰ τὸ πού πρέπει νά λατρεύεται ὁ Θεός καὶ μέ ποιούς μπορούσε ὁ κάθε ἄνθρωπος νά συναναστραφεῖ. Γι' αὐτό καὶ τὸ νερό πού ἔπινε ἦταν ὑλικό. Ἦταν ἰδέες. Δέν ἦταν πρόσωπο. Μόνο ὅμως μέσα ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ ὕδατος μπορεῖ τὸ ἐλάφι νά ξεδιψάσει ἀπὸ νερό καθαρό. Καὶ ἡ πηγὴ τοῦ ὕδατος εἶναι ὁ Θεός πού δημιούργησε τὸν κόσμο καὶ τὸν ἀναζωογόνησε μέ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ.

Ἐμεῖς καὶ ἡ ἀναζήτηση

Ἀναζήτηση ἐκφράζει ἡ Σαμαρεΐτιδα. Ἀναζήτηση ἔχει καὶ ὁ ἄνθρωπος κάθε ἐποχῆς. Ἰδίως τῆς δικῆς μας, στὴν ὁποία τὰ φῖδια τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ κακοῦ ἔχουν θεριέψει. Στὴ φιληδονία καὶ τὴ φιλαυτία σήμερα ἔχει προστεθεῖ καὶ ὁ πειρασμός τῆς ἀπελπισίας, διότι ἐνῶ «τά εἶχαμε ὅλα καὶ θέλαμε παραπάνω», τώρα αἰσθανόμαστε ὅτι χάσαμε αὐτά πού εἶχαμε ὑπολογίσει πῶς ἦταν ἀρκετά γιὰ τὴν αὐτάρκειά μας. Εἶναι ἐντονός ὁ πειρασμός τῆς λήθης τοῦ Θεοῦ, ὅτι μᾶς ξέχασε ἢ ὅτι δέν ὑπάρχει.

Μόνο πού ἡ λύσις δέν εἶναι ἓνας θεός-ιδέα, ἓνας θεός-συμφέρον, ἓνας θεός πού θά μᾶς κάνει νά βολευτοῦμε. Ἐκεῖνος πού δίνει τὸ «ἀλλόμενον ὕδωρ εἰς ζωὴν αἰώνιον» εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ εἶναι πρόσωπο. Καὶ τὰ πρόσωπα δέν τὰ γνωρίζεις ὡς εἰκόνες, ὡς ἰδέες, ὡς ἐξουσία. Τὰ γνωρίζεις μόνο ἐάν σχετιστεῖς μαζί τους. Καὶ ὁ Χριστός εἶναι τὸ πρόσωπο πού γίνεται ἡ ὁδός καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ, ἡ πάντων ἀνάστασις.

17 Μαΐου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ᾗ ὁ Χριστός μεσσίαν ἐαυτὸν ὁμολόγει.

Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α΄ αἰ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ.

Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας (†1735), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1671).

Ήχος: δ΄ – Ἑορθὴν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Μαΐου, τοῦ Τυφλοῦ.

Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ΄ 1-38.

Ἀλλά γιὰ νὰ τὸν γνωρίσεις, χρειάζεται νὰ βρεθεῖς στὸ φρέαρ τοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Νά λάβεις τὸ ὕδωρ τοῦ βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναβάπτισης στὴ σχέση μαζί του, μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς αὐτόν, τὴν προσευχή, τὴ λατρεία καὶ τὴν εὐχαριστία, τὴ μετάνοια. Καὶ ὅλα αὐτὰ γίνονται ἀφορμὴ νὰ ἐγκαταλείψεις τὴν ὕδρια τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀνακοινώσεις σέ ὅλους ὅτι «δεῦτε ἴδετε». Νά ξεδιψάσεις μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία μὲ τὸν προσωπικό Θεό καὶ νά καλέσεις καὶ ἄλλους νά ξεδιψάσουν μαζί σου.

Νά ζητήσουμε τὸν Χριστό

Πολλοὶ ἀπὸ ὅσους εἴμαστε χριστιανοὶ ἔχουμε τὴν ἴδια εἰκόνα γιὰ τὸν Θεό μὲ ἐκείνους πού τὸν ἀπορρίπτουν. Πιστεύουμε στὸν Θεό γιὰ τὸ συμφέρον μας, γιὰ τὰ πατροπαράδοτα, γιὰ τὴν ἰδέα, γιὰ τὴν ἐξουσία. Καὶ πικραίνει τὸ στόμα μας καὶ ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τὰ ἐρπετὰ τῆς ἁμαρτίας, γιατί δὲν ξεδιψοῦμε πραγματικά. Ἄς ζητήσουμε λοιπὸν τὸν Χριστό, γιὰ νὰ ξεδιψάσουμε ἀληθινά. Χριστός Ἀνέστη!

π. Θ.Μ.

Ἀναζητήστε τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
στὸ ἠλεκτρονικὸ βιβλιοπωλεῖο:
www.apostoliki-diakonia.com.gr

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν 1. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευτερίστis, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr